

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Εορταστική συναυλία
με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Ludwig van Beethoven
Ενάτη Συμφωνία

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ΕΠΗΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
Αγγελιοφόρος

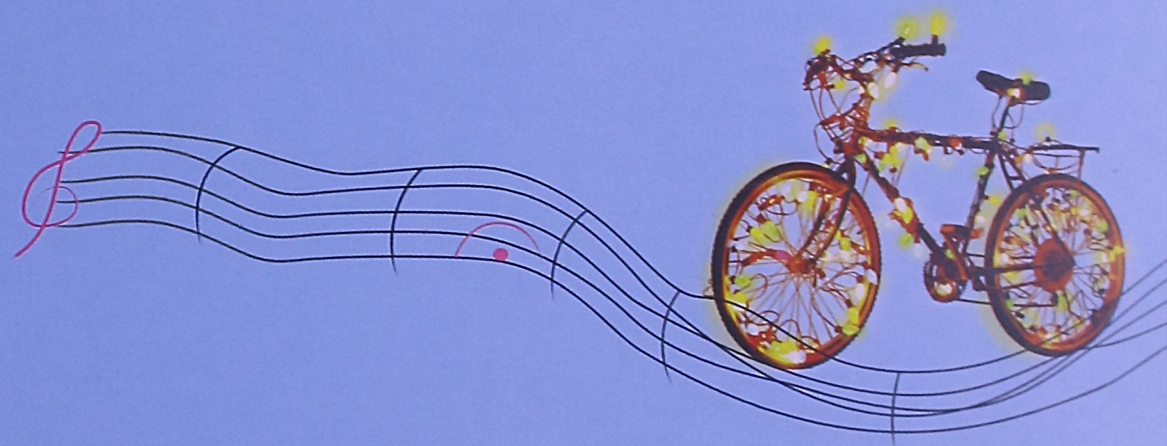
FM 100.5 **TV 100**

FM 100.5
ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ

EPT3
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΡΙΑ

www.cultureguide.gr

Χριστούγεννα στο Μέγαρο

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού

Εορταστική συναυλία
με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Ludwig van Beethoven

(1770-1827)

Ενάτη Συμφωνία

σε ρε ελάσσονα, έργο 125 «Choral»

23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003

Ludwig van Beethoven

(1770-1827)

Ενάτη Συμφωνία

σε ρε ελάσσονα, έργο 125 «Choral»

*Μια συμπαραγωγή του Οργανισμού Μεγάλου Μουσικής Θεσσαλονίκης
και της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης*

I. Allegro, ma non troppo, un poco maestoso

II. Scherzo: Molto vivace

III. Adagio molto e cantabile - Andante moderato

IV. Finale: Presto - Allegro, ma non troppo - Vivace - Adagio cantabile

Allegro - Allegro moderato - Allegro

Allegro assai Σοήστ και χορωδία

Presto

Allegro assai

Allegro assai vivace - Alla marcia Σόηο τενόρος και χορωδία

Andante maestoso Χορωδία

Adagio ma non troppo, ma divoto

Allegro energico, sempre ben marcato Χορωδία

Allegro ma non tanto Σοήστ και χορωδία

Prestissimo Χορωδία

Σολίστ

Υψίφωνος: Τζούλια Σουγλάκου

Μεσόφωνος: Μαίρη-Έλεν Νέζη

Τενόρος: Βαγγέλης Χατζησίμος

Βαθύφωνος: Χριστόφορος Σταμπόγλης

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Μουσική Διεύθυνση Νίκος Αθηναίος

Χορωδία Ραδιοφωνίας της Σόφιας

Μουσική Διδασκαλία Χορωδίας: Metodi Matakiev

Χορωδία Θεσσαλονίκης

Μουσική Διδασκαλία Χορωδίας Μαίρη Κωνσταντινίδου

Ludwig van Beethoven

(1770-1827)

Ενάτη Συμφωνία σε ρε ελάσσονα, έργο 125 «Choral»

Ενάτη Συμφωνία

Σύμβολο παγκόσμιας ενότητας

Όταν το 1989 έπεσε το τείχος του Βερολίνου και το συναίσθημα της ελευθερίας και της ενότητας πλημμύρισε ολόκληρη την Ευρώπη, δεν υπήρχε αμφιβολία ποιο θα ήταν το έργο που θα μπορούσε να επιλεγεί για μια οικουμενική συναυλία. Καθώς 500.000 Βερολιnéζοι συγκεντρώθηκαν μπροστά στα ανοιχτά πλέον σύνορα του Βερολίνου την παραμονή των Χριστουγέννων, ο Leonard Bernstein συγκρότησε ένα διεθνές σύνολο από ορχήστρες και χορωδίες, οι οποίες μέσω δορυφόρου θα ερμήνευαν ταυτόχρονα την *Ενάτη Συμφωνία* του Beethoven.

Η *Ενάτη Συμφωνία* έγινε ένα από τα μεγαλύτερα σύμβολα της παγκόσμιας ενότητας και ήταν αυτό ακριβώς που είχε ο Beethoven στο μυαλό του όταν την συνέθετε. Ο ιδεαλισμός και ο οικουμενικός ανθρωπισμός, διακηρύσσοντας τη δόξα του ανθρώπινου πνεύματος σε ένα εξουθενωμένο από τον πόλεμο κόσμο, αποτελούσαν τα «πιστεύω» του ίδιου του Beethoven, στα χρόνια που ζούσε.

Όπως προκύπτει από τα προσχέδια του συνθέτη, η *Ενάτη Συμφωνία* χρειάστηκε πολλά χρόνια για να ολοκληρωθεί. Το πρώτο ίχνος της εισαγωγής της βρίσκεται σε μια απλή σελίδα στο αρχείο Liszt στη Βαϊμάρη, με ημερομηνία 24 Ιανουαρίου 1816. Ακολουθεί ένα κενό ορισμένων ετών, κατά τη διάρκεια των οποίων ο Beethoven ήταν απασχολημένος με τις τρεις τελευταίες *Σονάτες για πιάνο* (op. 109-111), τις *Παραλληλαγές Diabelli* και πάνω από όλα με τη *Missa Solemnis*. Τον Ιούνιο του 1822 ο Beethoven γράφει σ' έναν πρώην μαθητή του, το Ferdinand Ries, ρωτώντας τον εάν η Philharmonic Society του Λονδίνου (της οποίας ήταν μέλος) ενδιαφερόταν για την παραγγελία μιας «μεγάλης

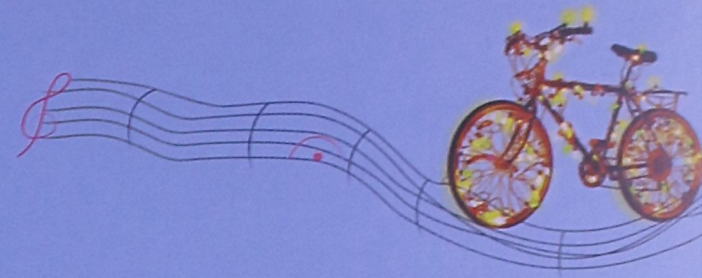
συμφωνίας» για τις συναυλίες της. Οι διευθυντές της Philharmonic Society αποφάσισαν να προσφέρουν στον Beethoven 50 λίρες Αγγλίας για το έργο και ο Beethoven δέχτηκε την παραγγελία το Δεκέμβριο του 1822.

Ήδη την εποχή αυτή ο συνθέτης είχε αποφασίσει να χρησιμοποιήσει το ποίημα του Friedrich Schiller «*An die Freude*» («*Υμνος στη χαρά*»), για ένα μεγάλο χορωδιακό φινάλε της *Ενάτης Συμφωνίας* και είχε κιόλας σχεδιάσει το κυρίως θέμα. Ο Beethoven θαύμαζε από τα νεανικά του χρόνια την ποίηση του Schiller και φαίνεται ότι για πολλή χρόνια είχε στο μυαλό του τη μελοποίηση του «*An die Freude*». Οι πρώτες του σκέψεις να το χρησιμοποιήσει, όπως προκύπτει από τα προσχέδιά του, γεννήθηκαν το 1793.

Το πρώτο μέρος της *Συμφωνίας* ολοκληρώθηκε μάλλον στις αρχές του καλοκαιριού του 1823, το δεύτερο στα τέλη του ίδιου καλοκαιριού, το τρίτο το φθινόπωρο και το finale το Φεβρουάριο του 1824.

Παρόλο που η *Ενάτη Συμφωνία* ήταν παραγγελία της Philharmonic Society, η πρώτη εκτέλεση δεν έγινε στο Λονδίνο, για λόγους που δεν είναι ακριβείς.

Ο Beethoven είχε επίσης κάποιες επιφυλάξεις σχετικά με τη Βιέννη και εξέταζε τη δυνατότητα να γίνει η πρεμιέρα στο Βερολίνο. Αυτές οι επιφυλάξεις ήταν το αποτέλεσμα της δυσaréσκειάς του για τη μουσική ζωή της Βιέννης, καθώς το είδος που πραγματικά προσέληκε το ενδιαφέρον του κοινού και ήταν της μόδας την εποχή εκείνη, ήταν η ιταλική όπερα. Όμως κάποιοι από τους πάτρωνες και τους υποστηρικτές του, δημοσίευσαν ένα γράμμα στο οποίο του ζητούσαν να το ξανασκεφτεί. Στο εξαιρετικό αυτό ντοκουμέντο που χρονολογείται από το Φεβρουάριο του 1824, έκαναν έκκληση στον Beethoven ως τον πρωταγωνιστή

της γερμανικής τέχνης και το μοναδικό επιζώντα εκπρόσωπο μιας μουσικής παράδοσης που θεωρούσαν ότι κινδύνευε να εκλείψει. Η έκκληση είχε το επιθυμητό αποτέλεσμα κι έτσι άρχισαν να κινούνται οι διαδικασίες για μια βιεννέζικη πρεμιέρα, στην οποία η εισαγωγή Die Weihe des Hauses και τα μέρη Kyrie, Credo και Agnus Dei από τη *Missa Solemnis* επρόκειτο επίσης να παρουσιαστούν για πρώτη φορά.

Η συναυλία πραγματοποιήθηκε τελικά μετά από δύο μόνο πρόβες, στις 7 Μαΐου, στις 7 μ.μ. στο Royal Imperial Court Theatre της Βιέννης και από τα δημοσιεύματα της εποχής γνωρίζουμε ότι η αίθουσα ήταν πλήρης, εκτός από το αυτοκρατορικό θεωρείο. Την εποχή εκείνη ο Beethoven ήταν ήδη κουφός κι έτσι την ορχήστρα διηύθυνε ο Μασέτρος Michael Umlauf, ενώ ο συνθέτης στεκόταν καθ' όλη τη διάρκεια της συναυλίας δίπλα του, με την παρτιτούρα τοποθετημένη σ' ένα αναλόγιο μπροστά του. Η ανταπόκριση του κοινού στο τέλος της συναυλίας ήταν ενθουσιώδης και το χειροκρότημα ασταμάτητο. Μαρτυρίες αναφέρουν ότι όταν τελείωσε η συναυλία (σύμφωνα με άλλες πηγές, το γεγονός αυτό συνέβη στο τέλος του δεύτερου μέρους), ο Beethoven στεκόταν ακόμα με την πλάτη γυρισμένη στο κοινό, μέχρι που η σολίστ κοντράλτο, Carolin Unger, τον χτύπησε στον ώμο και τον έστρεψε προς το κοινό, έτσι ώστε να μπορεί να δει τον κόσμο να χειροκροτά με πάθος.

Παρά τη μεγάλη επιτυχία της συναυλίας, οι εισπράξεις δεν ήταν οι αναμενόμενες, εξαιτίας των μεγάλων εξόδων παραγωγής και το κέρδος του Beethoven ήταν μικρότερο από τα συνεχώς αυξανόμενα χρέη του. Ο σχολιαστής του Beethoven, Shindler, αναφέρει πως «όταν ο Beethoven έμαθε τις εισπράξεις του ταμείου, κατέρρευσε. Αρνήθηκε να φάει και να πει και δεν είπε τίποτα. Το επόμενο πρωί οι υπηρέτες του τον βρήκαν να κοιμάται έτσι όπως τον αφήσαμε, ντυμένο ακόμα με το κοστούμι που φορούσε στην αίθουσα συναυλιών».

«An die Freude»
«Υμνος στη χαρά»

Friedrich Schiller

Ο Friedrich Schiller έγραψε αρχικά το «An die Freude» το 1785 και το 1803 δημοσίευσε μια αναθεωρημένη εκδοχή του ποιήματος. Ο Beethoven χρησιμοποίησε για την *Ενάτη Συμφωνία* την εκδοχή του 1803, μελοποιώντας τις πρώτες τρεις στροφές και το πρώτο, τρίτο και τέταρτο χορωδιακό. Επαναδιέταξε τα χορωδιακά με τέτοιο τρόπο, ώστε η αρχική εικόνα της παγκόσμιας χαράς (στροφές 1-3) να ακολουθείται από την εικόνα του ήρωα που ορμά προς τη νίκη (χορωδιακό 4). Μόνο μετά από αυτό εισάγει ο Beethoven τα χορωδιακά που περιγράφουν το Δημιουργό πάνω από τα άστρα (χορωδιακό 1,3). Με αυτόν τον τρόπο δημιουργεί μια συνεχή γραμμή ανάπτυξης από το γήινο προς το Θείο. Το ποίημα που ακολουθεί, είναι μόνο το τμήμα του κειμένου του Schiller που μελοποίησε ο Beethoven.

Στροφή 1

Freude, schöner Götterfunken,
Tochter aus Elysium,
Wir betreten feuertrunken,
Himmlische, dein Heiligtum.

Deine Zauber binden wieder,
Was die Mode streng geteilt;
Alle Menschen werden Brüder,
Wo dein sanfter Flügel weilt.

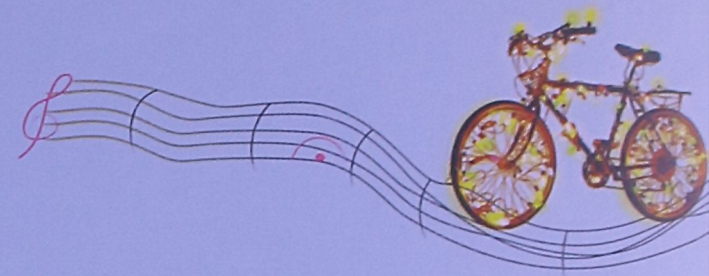
Χαρά, ωραία θεϊκή σπίθα,
Κόρη των Ηλυσίων,
μπαίνουμε μεθυσμένοι απ' τη μαγική φωτιά σου,
ω ουράνια, στο ιερό σου.

Η μαγεία σου ενώνει ξανά αυτό
που σκληρά συνήθειες ξεχώρισαν·
όλοι οι άνθρωποι θα είναι αδέρφια
εκεί που αναπαύονται τα φτερά σου.

Στροφή 2

Wem der grosse Wurf gelungen,
Eines Freundes Freund zu sein,
Wer ein holdes Weib errungen!
Mische seinen Jubel ein!
Ja - wer auch nur eine Seele
Sein nennt auf dem Erdenrund!
Und wer' s nie gekonnt, der stehle
Weinend sich aus diesem Bund.

Όποιος έχει τη μεγάλη τύχη
ενός φίλου να είναι φίλος,
όποιος κέρδισε μια γλυκιά γυναίκα,
ας ενώσει τη χαρά του με τη δική μας!
Ναι, όποιος έχει μόνο μια ψυχή
για να την αποκαλέσει δική του!
Και όποιος δεν έχει, ας εξαφανιστεί
κλαίγοντας από αυτήν τη συγκέντρωση.

Στροφή 3

Freude trinken alle Wesen
An den Brüsten der Natur;
Alle Guten, alle Bösen
Folgen ihrer Rosenspur.

Küsse gab sie uns und Reben,
Einen Freund, geprüft im Tod;
Wollust ward dem Wurm gegeben,
Und der Cherub steht vor Gott.

Όλα τα όντα πίνουν χαρά
από το στήθος της φύσης·
όλα τα καλά, όλα τα κακά
ακολουθούν τη ρόδινη πορεία της.

Φιλιά μας δίνει και κρασί,
ένα φίλο δοκιμασμένο στο θάνατο·
το σκουλήκι βρίσκεται σε έκσταση
και το χερουβείμ στέκεται ενώπιον του Θεού.

Χορωδιακό 4

Froh, wie seine Sonnen fliegen
Durch des Himmels prächt' gen Plan,
Laufet, Brüder, eure Bahn,
Freudig, wie ein Held zum Siegen.

Χαρούμενα, όπως πετούν οι ήλιοι
μέσα από τις θαυμαστές τροχιές του ουρανού,
ακολουθήστε, αδελφοί, το δρόμο σας,
χαρούμενα, όπως ένας ήρωας στη νίκη.

Χορωδιακό 1

Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuss der ganzen Welt!
Brüder! überm Sternenzelt
Muss ein lieber Vater wohnen.

Να σας αγκαλιάσω, εκατομμύρια!
Αυτό το φιλή για όλο τον κόσμο!
Αδελφοί, πάνω απ' το θόλο των άστρων
πρέπει να κατοικεί ένας αγαπητός Πατέρας.

Χορωδιακό 3

Ihr stürzt nieder, Millionen?
Ahnest du den Schöpfer, Welt?
Such' ihn überm Sternenzelt!
Über Sternen muß er wohnen.

Γονατίζετε, εκατομμύρια;
Αισθάνεσαι το Δημιουργό, κόσμε;
Αναζήτησέ τον πάνω από το θόλο των άστρων!
Πάνω από τα άστρα πρέπει να κατοικεί.

*Μαρία Μπελίδου
(από το αρχείο του Ο.Μ.Μ.Θ.)*

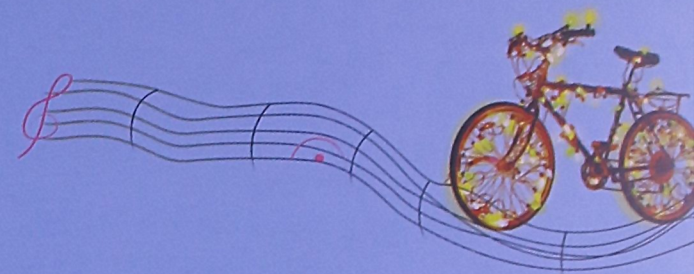
Ενάτη Συμφωνία

Ανάλυση του έργου

Οι διαστάσεις του μεγαλειώδους αυτού έργου είναι σε σύλληψη και πραγματοποίηση κολλοσιαίες. Κάθε κίνηση είναι ένα μνημείο ηχητικό. Η πρώτη, παρά τις τεράστιες διαστάσεις της, είναι ένα τέλειο υπόδειγμα της «φόρμας σονάτας», με πλήρως ισορροπημένα όλα τα μέρη της. Τα θέματα αναπτύσσονται με τέτοια δύναμη και με τέτοια σοφία που δημιουργούν θαυμασμό και δέος. Ξεκινώντας από μια μυστηριώδη ατμόσφαιρα, η κίνηση προχωρεί σταθερά μέσα από μουσικούς μαιάνδρους, ζωγραφίζοντας με δραματική δύναμη την αγωνιώδη πάλη, τον αγώνα του ανθρώπου προς τη λύτρωση από τον πόνο.

Η δεύτερη κίνηση, το πιο συναρπαστικό scherzo που έγραψε ο Μπετόβεν, συμβολικά ίσως να εκφράζει την επιζήτηση της ευτυχίας μέσα από την αισθησιακή, την εφήμερη χαρά. Το θεσπέσιο τρίτο μέρος, με την εναλλαγή των δύο βασικών του θεμάτων, του πρώτου διαποτισμένου με ουράνια γαλήνη και μακαριότητα και του δεύτερου με την υπέροχη καντιλένα του, ασκεί πάνω στην ψυχή ακαταμάχητη γοητεία. Ο Μπετόβεν βρήκε το κλειδί του Παραδείσου και με αυτές τις σελίδες, τις γεμάτες ουράνιο φως, οδηγεί την ανθρώπινη ψυχή κατ' ευθείαν μέσα.

Το finale αρχίζει με ένα θυελλώδες presto, που ξεκινάει με μια έντονη «διαφωνία» και εναλλάσσεται δύο φορές με ένα δραματικό recitativo των μπάσων, όπου ο Μπετόβεν προσεγγίζει σχεδόν την ομιλία. Ακολουθεί μία σύντομη υπόμνηση των βασικών θεμάτων των τριών πρώτων κινήσεων, ενώ ανάμεσα στο κάθε θέμα παρεμβάλλεται και ένα recitativo. Εδώ θα μπορούσε κανείς να υποθέσει ότι τα τρία θέματα προτείνονται, το καθένα με τη σειρά του, ως το θέμα της «χαράς», χωρίς όμως να γίνονται δεκτά. Μετά από μία τελευταία επίκληση των μπάσων, τα βιολοντσέλα και τα κοντραμπάσα εισάγουν με τρόπο βαθύτατα υποβλητικό το θέμα της «χαράς», μία μελωδία ανεπανάληπτης ομορφιάς, πρότυπο λιτότητας και απλότητας. Το θέμα περνάει κατόπι στις βιόλες και έπειτα στα πρώτα βιολιά, για να το αγκαλιάσει ολόκληρη η ορχήστρα, προβάλλοντάς το μέσα σε λαμπρή, φωτεινή ατμόσφαιρα.

Επανεμφανίζεται κατόπι το presto με μια πιο σκληρή διαφωνία (όπου ηχούν ταυτόχρονα όλες οι νότες της ρε ελάσσονας) και ακούγεται ο βαρύτονος «Ω! φίλοι, αλληλάξτε τόνο (όχι πια αυτούς τους τόνους), πιο φαιδρά τραγούδια αρχίστε». Ο βαρύτονος συνεχίζει με το τραγούδι της «χαράς» και ακολουθεί η χορωδία και οι άηθοι μονωδοί.

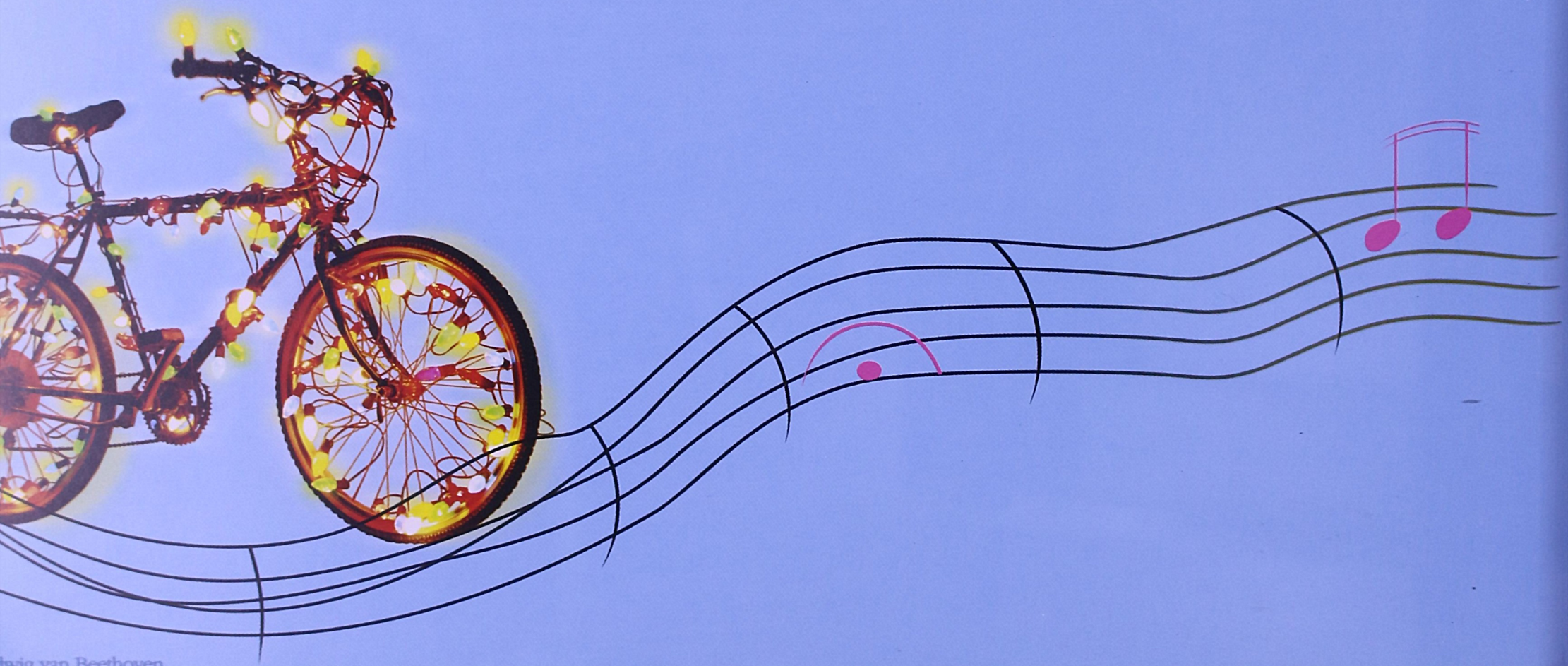
Ένα τρίτο τμήμα (alla marcia) ακολουθεί σε ρυθμό εμβατηρίου, όπου το θέμα παρουσιάζεται βαθιά τροποποιημένο. Τα πνευστά μόνα τους με ορισμένα κρουστά δίνουν ένα τόνο λαϊκό στην ατμόσφαιρα. Ο τενόρος και οι ανδρικές φωνές της χορωδίας καλούν όλους να συμμετάσχουν στη χαρά. Σε προέκταση, η ορχήστρα μόνη εκτελεί μια εκτεταμένη πολυφωνική επεξεργασία, που οδηγεί από την ανάληψη και χαρούμενη ατμόσφαιρα σ' ένα πιο εσωτερικό και πιο πνευματικό περιβάλλον. Η χορωδία πανηγυρικά ξαναφέρει το θέμα της «χαράς».

Ακολουθεί ένας μεγαλύτερος ύμνος: «Ενωθείτε, μυριάδες, σε φιλή του κόσμου αγνό. Φίλοι, πέρα απ' τ' άστρο ζει ο καλός μας ο πατέρας». Και αμέσως κατόπι μπαίνουμε σε μια καινούρια φωτεινή ατμόσφαιρα χαράς, όπου συνδυάζονται (σε μια διπλή «φούγκα») με μεγαλοφυή τρόπο το θέμα της «χαράς» με το θέμα του ύμνου («Ενωθείτε, μυριάδες») που ακούστηκε λίγο πιο πριν.

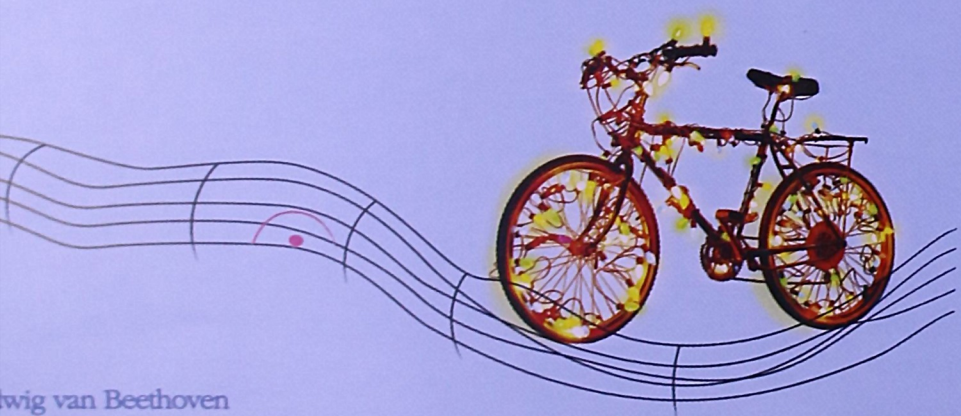
Έχουμε ήδη φτάσει στο τελευταίο τμήμα, «allegro ma non tanto», όπου με τη συνεργασία μονωδών, χορωδίας και ορχήστρας, ολοκληρώνεται το θαυμαστό οικοδόμημα. Μέσα από μια συναρπαστική, χειμαρρώδη κατακλιείδα - coda, prestissimo - το έργο κλείνει θριαμβευτικά.

Σόλων Μιχαηλίδης

(από το αρχείο της Κ.Ο.Θ.)

Βιογραφικά

ΤΖΟΥΛΙΑ ΣΟΥΓΛΑΚΟΥ

Η σοπράνο Τζούλια Σουγλάκου σπούδασε κλασικό τραγούδι στο Εθνικό Ωδείο και με υποτροφία του Ιδρύματος «Μαρία Κάλλης» συνέχισε τις σπουδές της στο Λονδίνο με την Prof. Vera Rozsa.

Ως τώρα έχει συνεργαστεί με την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Φεστιβάλ Αθηνών, το Φεστιβάλ Επιδαύρου, το Φεστιβάλ Ναυπλίου, με τη «Θεσσαλονίκη - Πολιτιστική Πρωτεύουσα», το Maggio Musicale Fiorentino, το Φεστιβάλ του Montpellier, τη Φιλαρμονική της Κοζωνίας, το Μέγαρο Μουσικής Θεσ/νίκης κ.λ.π.

Έχει ερμηνεύσει πλήθος ρόλων, ανάμεσα στους οποίους οι: Donna Anna, Donna Elvira (*Don Giovanni*, Mozart), Elettra (*Idomeneo*, Mozart), Elen (*Peter Grimes*, Britten), Nedda (*Pagliacci*, Leoncavallo), Elvira (*Ernani*, Verdi), Amelia (*Simon Boccanegra*, Verdi), Santuzza (*Cavalleria rusticana*, Mascagni), Πρώτη Κυρία (*Die Zauberflöte*, Mozart), Ηλέκτρα (*Γυρισμός*, Κουνάδης), Dettora (*Ξωτικά Νερά*, Καλομοίρης), Contessa (*Le Nozze di Figaro*, Mozart), Begbick (*Mahagonny*, Weill), Mother (*Amahl and the night visitors*, Menotti), Ελένη

(*Η Επιστροφή της Ελένης*, Θ.Μικρούτσικος), Aufseherin (*Elektra*, Strauss), Bolena (*Anna Bolena*, Donizetti), Lady Macbeth (*Macbeth*, Verdi), Leonora (*Il Trovatore*, Verdi), Freia (*Das Rheingold*, Wagner), Mrs Grose (*Turn of the screw*, Britten), Λυσιστράτη (*Λυσιστράτη*, Θεοδωράκης).

Έχει συμμετάσχει σε πολλά έργα μουσικής δωματίου καθώς και σε ορατόρια, όπως: *Oratorio de Noël* (Ορατόριο των Χριστουγέννων, Saint-Saëns), *Messias* (Haendel), *Requiem* (Mozart, Brahms), *Κατά Ιωάννην Πάθον* (Bach), *Stabat Mater* (Boccherini, Pergolesi), *Nelson's Mass* (Haydn), *9η Συμφωνία* (Beethoven).

Έχει συμπράξει με ορχήστρες όπως: Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Καμεράτα, Ορχήστρα των Χρωμάτων, Βιρτουόζοι της Πράγας, Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ κ.α.

Έχει παρουσιαστεί σε ατομικά ρεσιτάλ, ραδιοφωνικές, κινηματογραφικές και χορογραφικές παραγωγές των τελευταίων ετών.

ΜΑΙΡΗ-ΕΛΕΝ ΝΕΖΗ

Η μεσόφωνος Μαίρη-Έλεν Νέζη, μία απ' τις πιο διακεκριμένες λυρικές τραγουδίστριες της νεότερης γενιάς, έχει αποσπάσει τα θερμότερα σχόλια από το κοινό και τους κριτικούς για τις εμφανίσεις της στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η πρώτη της εμφάνιση στην Εθνική Λυρική Σκηνή έγινε το 1996 με την Dorabella στο *Così fan tutte*. Από τότε έχει ερμηνεύσει πολλούς πρωταγωνιστικούς ρόλους, όπως: Rosina (*Il barbiere di Siviglia*), Serse (*Serse*), Adalgisa (*Norma*), Hänsel (*Hänsel und Gretel*), Octavian (*Der Rosenkavalier*), Bradamante (*Orlando Furioso*) και άλλους.

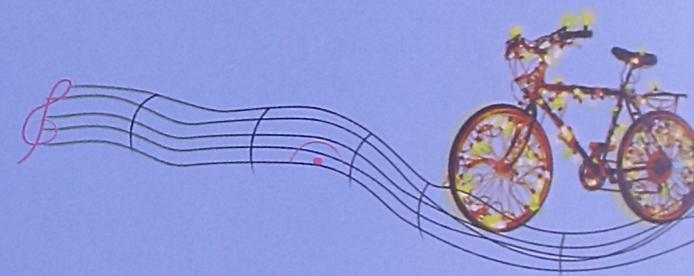
Από το 1997 συνεργάζεται με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, όπου έχει ερμηνεύσει ρόλους όπως αυτού της Dorabella στο *Così fan tutte* και της Ελένης της Σπάρτης στην *Επιστροφή της Ελένης* του Θάνου Μικρούτσικου. Έχει εμφανιστεί στο Maggio Musicale της Φλωρεντίας και έχει ερμηνεύσει Teresa (*La Sonnambula*), Fortuna και Pallade (*L'incoronazione di Poppea*), Σοφία (*I Lombardi alla prima crociata*) κ.α. Έχει συμμετάσχει ως σολίστ σε συναυλίες μπαρόκ και σύγχρονου μουσικής. Σε συνεργασία με την Όπερα Δωματίου Θεσσαλονίκης έχει ερμηνεύσει τον Orfeo (*Orfeo ed Euridice*) του Gluck και τη Rosina (*Il barbiere di Siviglia*).

Παράλληλα με τις δραστηριότητές της στην όπερα, η Μαίρη-Έλεν Νέζη έχει συμπράξει ως σολίστ με όλα τα συμφωνικά σχήματα στην Ελλάδα (Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Καμεράτα-Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΑ, Ορχήστρα Χρωμάτων και άλλες), καθώς επίσης με την Camerata Stuttgart, την English National Orchestra και την Ορχήστρα της Όπερας του Βελιγραδίου. Εμφανίζεται τακτικά σε ρεσιτάλ τραγουδιού ή συμπράττοντας με σύνολα μουσικής δωματίου και μουσικής μπαρόκ. Σε συνεργασία με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Μόντρεαλ υπό τη διεύθυνση του Charles Dutoit, έχει εμφανιστεί ως σολίστ στο Carnegie Hall και το Lincoln Center της Νέας Υόρκης, όπως και στο Πίλα ντεζ Αρ του Μόντρεαλ.

Η Μαίρη-Έλεν Νέζη σπούδασε τραγούδι στο Εθνικό Ωδείο και το Ωδείο Codály με τη Μίσα Ικεούτσι (δίπλωμα με Άριστα παμψηφεί και Α' Βραβείο το 1994) και έκανε μαθήματα τεχνικής και ερμηνείας με τους Ernst Hoeflinger στη Ζυρίχη, Vera Rozsa στο Λονδίνο, Arrigo Pola στη Μοδένα, Φραγκίσκο Βουτσίνο και Κώστα Πασχάλη. Σπούδασε επίσης υποκριτική στο Μέγερ Λίσμιν Όπερα Σέντερ του Λονδίνου.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΧΑΤΖΗΣΙΜΟΣ

Ο Βαγγέλης Χατζησίμος γεννήθηκε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από το ωδείο του Πειραιϊκού Συνδέσμου (τάξη Θ. Μοίρα) με Άριστα παμψηφεί και Α' Βραβείο. Κατόπιν παρακολούθησε ιδιαίτερα μαθήματα και master classes των J. Cotrubas, L. Alva, Κ. Πασχάλη και Ar. Pola.

Η καλλιτεχνική του δραστηριότητα ξεκινά το 1992, όταν ξεκινά και η συνεργασία του με την Εθνική Λυρική Σκηνή, η οποία συνεχίζεται αδιάκοπα έως σήμερα, πλουτίζοντας το ρεπερτόριό του με πάνω από είκοσι πρωταγωνιστικούς ρόλους.

Παράλληλα συνεργάζεται με όλες σχεδόν τις ελληνικές Συμφωνικές Ορχήστρες υπό τη διεύθυνση διακεκριμένων

ελλήνων Αρχιμουσικών, όπως οι Μ. Καρύδης, Ο. Δημητριάδης, Β. Φιδετζής και άλλοι.

Η διεθνής καλλιτεχνική του δραστηριότητα τον έφερε σε θέατρα, διεθνή Φεστιβάλ και αίθουσες συναυλιών, όπως: Teatro Comunale di Pavia, Teatro Sociale di Como, Deutsche Oper am Rhein, Staatsoper Frankfurt am Main, National Opera Sofia, Carnegie Hall της Νέας Υόρκης, το Διεθνές Φεστιβάλ Σύγχρονης Μουσικής της Βαρσοβίας, το «Ελληνικό Φεστιβάλ» της Αθήνας και επανειλημμένως τα «Δημήτρια» της Θεσσαλονίκης.

Έχει ηχογραφήσει έργα ελλήνων και ξένων συνθετών.

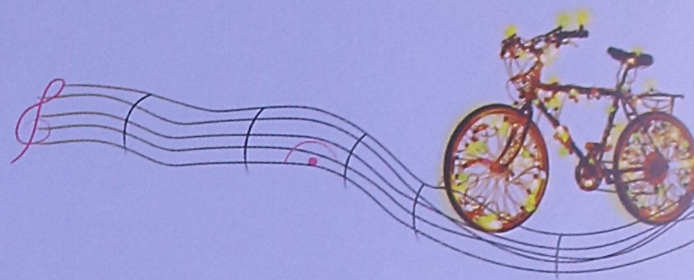
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΑΜΠΟΓΛΗΣ

Ο Χριστόφορος Σταμπόγλης γεννήθηκε στην Αθήνα. Ξεκίνησε τις μουσικές του σπουδές μελετώντας τσέλλο κοντά στο Χρήστο Σφέτσα και κατόπιν τραγούδι στο Ωδείο Αθηνών στην τάξη της κ. Κικής Μορφονιού. Το 1983 κέρδισε την υποτροφία «Μαρία Κάλλης», με την υποστήριξη της οποίας συνέχισε τις σπουδές του στο «Guildhall School of Music and Drama» του Λονδίνου (1984-1988), κοντά στη Vera Rozsa. Το 1989 σπούδασε για έναν περίπου χρόνο στη Νέα Υόρκη, με τον Α. Boyajian. Έχει συμμετάσχει σε masterclasses της Vera Rozsa στην Accademie Musicale de Villecroze και των Sena Jurinac και Sherill Milnes στο Royal Festival Hall του Λονδίνου. Από το 1994 μελετάει την τεχνική του πηλάι στο διάσημο έλληνα βαρύτονο κ. Κώστα Πασχάλη.

Ο Χριστόφορος Σταμπόγλης έκανε το ντεμπούτο του το 1987 στο Λονδίνο τραγουδώντας στην παραγωγή των *Le nozze di Figaro* της Pimlico Opera. Με την ίδια όπερα συνεργάστηκε τα δύο επόμενα χρόνια ερμηνεύοντας τους μεγάλους Mozart - Da Ponte ρόλους (Leporello - *Don Giovanni*, Don Alfonso - *Così fan tutte*). Το 1989 έκανε το

ντεμπούτο του στην Εθνική Λυρική Σκηνή τραγουδώντας Leporello πηλάι στο διάσημο Don Giovanni του Κώστα Πασχάλη. Το καλοκαίρι της ίδιας χρονιάς μεταβαίνει στη Μαλαισία και τη Σιγκαπούρη με την European Opera όπου επαναλαμβάνει τον Don Alfonso από το *Così fan tutte*, ενώ το 1990 ερμηνεύει σε παγκόσμια πρώτη το ρόλο του Κονρούά στην όπερα του Περικλή Κούκου *Ο Κονρούά και οι κόπιες του*, που ανεβαίνει από την Εθνική Λυρική Σκηνή. Από τότε γίνεται μόνιμος συνεργάτης της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, έχοντας ερμηνεύσει πάνω από 30 ρόλους.

Το 1991 λαμβάνει μέρος στην εναρκτήρια συναυλία της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Έκτοτε συνεργάζεται συχνά με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και έχει λάβει μέρος σε περισσότερες από 20 παραγωγές, τραγουδώντας μουσικές συνθέσεις από το 17ο αιώνα μέχρι σήμερα. Εκεί είχε επίσης την ευκαιρία να συνεργαστεί με μεγάλους Μαέστρους και τραγουδιστές. Τακτική είναι και η συνεργασία του με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης καθώς και το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, όπου έχει ντε-

μπουτάρει τη *Messa da Requiem* του Verdi, υπό τη διεύθυνση του Αρχιμουσικού κ. Ν. Αθηναίου, ενώ έχει συμμετάσχει στην παραγωγή της *Norma* (συνεργασία με την Εθνική Λυρική Σκηνή), καθώς και στη *Λυσιστράτη* του Μ. Θεοδωράκη.

Τον Αύγουστο το 1996 συμμετέχει στην Accademia Rossiniana στο Πέζαρο της Ιταλίας, όπου λαμβάνει μαθήματα ερμηνείας και ανάληψης των έργων του Rossini από το διάσημο Αρχιμουσικό Α. Zedda. Από τον Οκτώβριο της ίδιας χρονιάς τραγουδά το *Stabat Mater* του Rossini στο Πέζαρο με τη Filarmonica Marchigiana, ενώ το Νοέμβριο ντεμπουτάρει στην Παβία το ρόλο του Alidoro από τη *La Cenerentola* του Rossini με την Katia Ricciarelli και τον W. Matteuzzi, υπό τη διεύθυνση του T. Severini και σε σκηνοθεσία του P. Montarsolo. Έκτοτε τραγουδάει τακτικά στην Ιταλία (Τζένοβα, Μιλάνο, Βερόνα, Μπολόνια, Πέζαρο κ.λπ.)

Από το Σεπτέμβριο του 2002 ο Χριστόφορος Σταμπόγλης είναι μέλος της Deutsche Oper am Rhein του Ντίσελντορφ της Γερμανίας, όπου έχει ήδη ερμηνεύσει *Raimondo* (*Lucia di*

Lammermoor), *Alidoro* (*La Cenerentola*), *Sparafucile* (*Rigoletto*), *Don Pasquale* (*Don Pasquale*), *Oroveso* (*Norma*) και *Don Basilio* (*Il Barbiere di Siviglia*).

Έχει ηχογραφήσει για την εταιρία LYPA το πρώτο του προσωπικό πορτρέτο, με τη Δανάη Καρά στο πιάνο, που τιτλοφορείται *Συνθέσεις Μουσικής Δωματίου*, ενώ από την εταιρία AGORA κυκλοφορεί το *Oratorio de Noël* (*Ορατόριο των Χριστουγέννων*) του C. Saint-Saëns ηχογραφημένο ζωντανά στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών όπου συμμετέχει ως σολίστ, καθώς και *Η επιστροφή της Ελένης* του Θάνου Μικρούτσικου από την EMI classics, όπου ερμηνεύει το ρόλο του Μενελάου της Σπάρτης. Κυκλοφόρησε επίσης η *Messa di Gloria* του Rossini ηχογραφημένη ζωντανά στο Wildbad της Γερμανίας υπό τη διεύθυνση του M. Handt, όπως και το *Il Socrate Immaginario* του Paisiello και η *Arianna in Nasso* του N. Porpora από την εταιρεία Bongiovanni, ηχογραφημένα επίσης ζωντανά στη Σαβόνα. Τέλος, πρόσφατα κυκλοφόρησε από την εταιρία LYPA μια συλλογή από 18 τραγούδια του Μ. Θεοδωράκη με τον Τάσο Καρακατσάνη στο πιάνο.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλων Μιχαηλίδη, με τον τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος». Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969 χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιθαίος, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτής Καλλιτεχνικός Διευθυντής της είναι ο Μίκης Μιχαηλίδης.

Από την αρχή η Κ.Ο.Θ. συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ού αιώνα, με στόχο πάντα την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνοδικά και πέρα από τα όρια του κλασικού. Παράλληλα, πρωταρχικός στόχος της υπήρξε η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης, ενώ ταυτόχρονα πολλές ήταν οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποίησε. Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί καθώς και σοίστες διε-

θνούς ακτινοβολίας (όπως οι Α. Khatchaturian, Ο. Δημητριάδης, Μ. Rostropovich, Δ. Σγούρος, Λ. Καβάκος κ.α.) πλαισίωσαν και πλαισιώνουν τις συναυλίες της Κ.Ο.Θ.

Η προώθηση νέων ταλέντων υπήρξε επίσης μια από τις προτεραιότητες της Κ.Ο.Θ. Ο διαγωνισμός νέων καλλιτεχνών που διοργάνωνε επί σειρά ετών, προσέφερε στους επιτυχόντες «μια πρώτη ευκαιρία» για το ξεκίνημα της σταδιοδρομίας τους, ενώ η Ορχήστρα Νέων της Κ.Ο.Θ. έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς ταλαντούχους μουσικούς να εξασκηθούν ως μέλη ορχήστρας και να εμφανιστούν ως σοίστες. Η Κ.Ο.Θ. προσπαθώντας να ανταποκριθεί στον προορισμό της ως κρατικός θεσμός πολιτισμού, έδωσε σειρά συναυλιών σε σχολεία, σε εργοστάσια και πολιτιστικά κέντρα, καθώς και συναυλίες για ανθρωπιστικές οργανώσεις.

Ετησίως η Κ.Ο.Θ. πραγματοποιεί σαράντα περίπου συναυλίες στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, ενώ σε τακτική βάση πραγματοποιεί εμφανίσεις στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών καθώς και στα Φεστιβάλ «Δημητρίων» και Αθηνών. Κατά την τρέχουσα καλλιτεχνική περίοδο 2002-2003, οι συναυλίες της Κ.Ο.Θ. φιλοξενοούνται στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Αν. Καλλιτεχνικός Διευθυντής Μίκης Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός Κάρολος Τρικολίδης

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ

Α' ΒΙΟΛΙΑ
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας

Κορυφαίοι Α'
Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti
Κρυστάλλης Αρχοντής
Εύη Δελφίνοπούλου
Μαρία Δρούγου
Γιώργος Κονδυλίδης
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παππά
Μαρία Σουέρεφ
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Γιώργος Γαρυφαλλιάς
Έκτωρ Λάππας
Αναστασία Μισυρηλή
Yung Eun Lee

Β' ΒΙΟΛΙΑ
Κορυφαίοι Α'
Ντάρια Κάτσιου
Ανθή Τζίμα

Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Αρχοντής
Αλκέτας Τζιαφέρης

Tutti
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Isabelle Both
Άρης Δημητρίου
Μαρία Εκλεκτού
Αθανάσιος Θεοδωρίδης
Ευαγγελία Κουζώφ
Καλλιόπη Μυληράκη
Δέσποινα Παπαστεργίου
Μίμης Τοπσιδης
Νίκος Τσανακάς

ΒΙΟΛΕΣ
Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Lutz Kühne

Κορυφαίοι Β'
Αλεξάνδρα Βόλτηση
Αντώνης Πορίνης

Tutti
Χρήστος Βλάχος
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Κατερίνα Μητροπούλου
Ειρήνη Παραλίκα
Φελίτσια Ποπίκα
Ρόζα Τερζιάν
Παύλος Μεταξάς
Δημοσθένης Φωτιάδης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Σαΐτης
Δημήτρι Γκουντίμοβ
Δημήτρης Πάτρας
Κορυφαίοι Β'
Ρένος Μπαλιτάς
Απόστολος Χανδράκης

Tutti
Χρήστος Γρίμπας
Βίκτωρ Δάβαρης
Ανθή Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ
Κορυφαίοι Α'
Γεώργιος Γράβιτας
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β'
Ιωάννης Χατζής

Tutti
Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Αγάπη Παρθενάκη
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Μιχάλης Σαπουντζής

ΦΛΑΟΥΤΑ
Κορυφαίοι Α'
Νίκος Δημόπουλος
Πέτρος Σουσάμογλου
Κορυφαίοι Β'
Ιωάννης Ανισέγκος
Γεώργιος Κανάτσος
Μάλαμα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καληπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Καληπαξίδης
Βλαντιμίρ Γκάνεβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ
Κορυφαίοι Α'
Χρήστος Γραονίδης
Κοσμάς Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Πόληλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Βαβάλλας
Μαρία Πουλιούδη

Tutti
Μαρίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ
Κορυφαίοι Α'
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Κωνσταντίν Ισθράτε

Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φεϊζό

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ
Κορυφαίοι Α'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας

Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Ιωάννης Σισμανίδης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ
Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Γιώργος Κόκκορας

Κορυφαίοι Β'
Φώτης Δράκος
Δημήτρης Νέτσκας
Αθανάσιος Ντώνες

Tutti
Βαγγέλης Μπαλιτάς

ΤΟΥΜΠΑ
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ
Κορυφαίοι Α'
Δημήτριος Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεφ

ΚΡΟΥΣΤΑ
Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Χανής

Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΠΙΑΝΟ
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΑΡΠΑ
Ελένη Τσαουσάκη

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ: Ελένη Μπουλασίκη

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ: Βασίλης Ξαγαράς - Αντώνης Ευστρατίου

ΒΟΗΘΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΩΝ: Πέτρος Γιάντσης

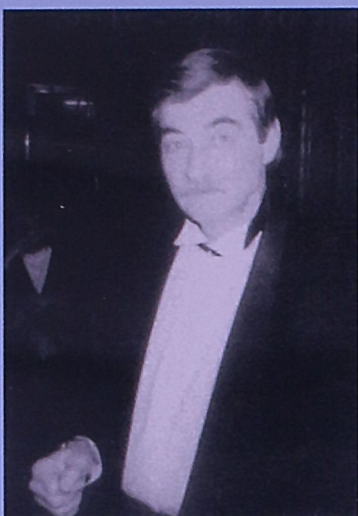
ΝΙΚΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ο Νίκος Αθηναίος γεννήθηκε στο Χαρτούμ του Σουδάν και μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου και άρχισε να ασχολείται συστηματικά με τη μουσική. Σπούδασε πιάνο, σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας στην Αθήνα (Ωδείο Αθηνών), την Κολλωνία (Ανώτατη Μουσική Σχολή της Ρηνανίας) και το Ντίσελντορφ (Ινστιτούτο Robert Schumann), ολοκληρώνοντας τις σπουδές του με αντίστοιχα Διπλώματα και στις τρεις κατευθύνσεις.

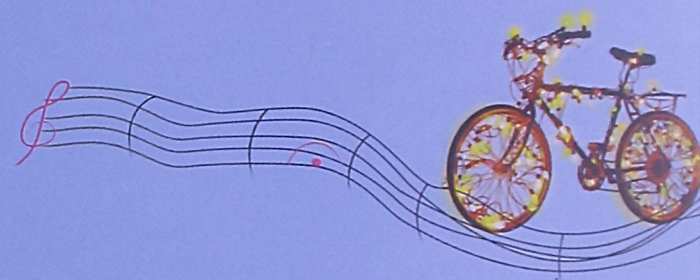
Ξεκινώντας τη σταδιοδρομία του σαν Βοηθός Μαέστρου (Korrepetitor) από την όπερα του Μάνχαϊμ, ανέβηκε γρήγορα τα σκαλιά της ιεραρχίας, διευθύνοντας όπερες ως Μόνιμος ή Προσκεκλημένος Μαέστρος σε μερικά από τα σημαντικότερα θέατρα της Γερμανίας (Φρανκφούρτη, Ντάρμστατ, Νυρεμβέργη κ.α.). Το 1990 ονομάστηκε Γενικός Μουσικός Διευθυντής της Φρανκφούρτης του Όντερ, της οποίας την Ορχήστρα ανέδειξε μέσα σε ελάχιστο χρόνο σε πρώτο συμφωνικό σύνολο του Βραδεμβούργου. Η εξέλιξη αυτή τεκμηριώθηκε με τη μετονομασία της Ορχήστρας σε Βραδεμβούργια Κρατική Ορχήστρα, η οποία στη δεκαετία της διεύθυνσής του, μέχρι το έτος 2000, περιόδευσε σε πολλά από τα σημαντικά μουσικά κέντρα και διάσημες αίθουσες της Ευρώπης (Βερολίνο, Κολλωνία, Μόσχα, Παρίσι, Άμστερνταμ,

Βρυξέλλες, Μαδρίτη, Τελ Αβίβ κ.α.). Με την Ορχήστρα αυτή ο Νίκος Αθηναίος ηχογράφησε μια μεγάλη σειρά CD με έργα κυρίως Γερμανών συνθετών, αποσπώντας σημαντικά Διεθνή Βραβεία, εγκωμιαστικές κριτικές και διεθνή αναγνώριση. Παράλληλα ανέπτυξε έντονη δραστηριότητα - η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα - ως Προσκεκλημένος Μαέστρος κορυφαίων ευρωπαϊκών Ορχηστρών όπως η Philharmonia και η Royal Philharmonic Orchestra του Λονδίνου, η English Chamber Orchestra, η Sinfonia Varsovia, η Κρατική Ορχήστρα της Σόφιας, η Κρατική Φιλαρμονική Ορχήστρα της Μπρατισλάβα κ.α. Από το 1981 τον συνδέει μια μακρόχρονη συνεργασία με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Από το Μάιο του 2000 ο Νίκος Αθηναίος είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, όπου διευθύνει παραγωγές (ανάμεσα στις οποίες και παραστάσεις όπερας), καθώς και συναυλίες της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και άλλων μεγάλων ευρωπαϊκών συμφωνικών συγκροτημάτων. Ταυτόχρονα συνεχίζει την εντατική συνεργασία του με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και τη διεθνή παρουσία και καριέρα του στον ευρωπαϊκό μουσικό χώρο.

ΜΕΤΟΔΙ ΜΑΤΑΚΙΕΒ

Ο κύριος Διευθυντής Χορωδίας της Μικτής Χορωδίας της Εθνικής Ραδιοφωνίας της Βουλγαρίας -ο Metodi Matakiev- γεννήθηκε στη Σόφια τον Ιούλιο του 1949. Σπούδασε διεύθυνση χορωδίας στην Κρατική Μουσική Ακαδημία «Pancho Vladigerov» και αργότερα μετέβη στη Βιέννη, όπου ειδικεύτηκε στη διεύθυνση έργων όπερας και συμφωνικής μουσικής. Έχει εργαστεί στην Όπερα της Σόφιας αλλά και την Όπερα Rousse. Έχει πραγματοποιήσει περιοδείες σε Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Γερμανία, Ολλανδία, Ελβετία, Αίγυπτο, Ιαπωνία και Ρωσία. Η δισκογραφία του περιλαμβάνει ηχογραφήσεις των έργων: *Lohengrin* του Wagner, *Tosca* του

Puccini, *Nabucco* του Verdi, *Requiem* του Mozart, καθώς και ρεσιτάλ όπερας με τους Nikola Guzelev, Darina Nakova, Orlin Anastasov. Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει ορατόρια, χορωδιακά και συμφωνικά έργα, καθώς και περισσότερες από 25 όπερες. Με τα σύνολα του Εθνικού Ραδιοφώνου της Βουλγαρίας ηχογράφησε την *9η Συμφωνία* του Beethoven, καθώς και έργα για συμφωνική ορχήστρα, χορωδιακά έργα και όπερες. Το Νοέμβριο του 2002 η «Ένωση Μουσικών Προσωπικοτήτων» της Βουλγαρίας του απένευσε το μεγάλο κύριος Βραβείο δεξιοτεχνίας στη διεύθυνση χορωδίας, «Κρυστάλλινη Λύρα».

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

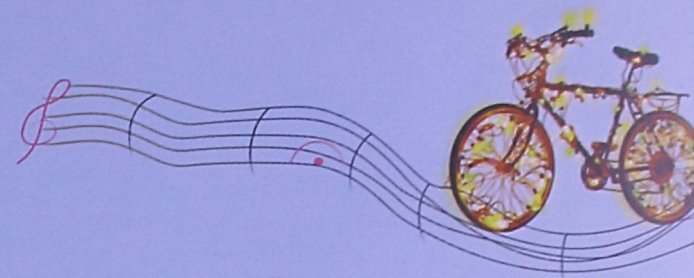
Η Μικτή Χορωδία του Εθνικού Ραδιοφώνου της Βουλγαρίας ιδρύθηκε το 1952. Το σύνολο αυτό κατέχει εξέχουσα θέση μεταξύ των λιγιστών επαγγελματικών χορωδιακών συνόλων της Βουλγαρίας, λόγω των εξαιρετικής ποιότητας χαρακτηριστικών της: ακριβής ερμηνεία όλων των μουσικών στοιχείων της σύνθεσης, ακριβής τήρηση της δυναμικής, του ρυθμού και της διάρθρωσης που επιδιώκει ο δημιουργός του έργου, εξαιρετικά καθαρός τονισμός, χαρακτηριστικά των οποίων ο συνδυασμός οδηγεί στην ιδανική χορωδιακή τάξη. Με ευκολία τα μέλη της Χορωδίας ερμηνεύουν το πλούσιο ρεπερτόριο των μουσικών έργων για χορωδία (καντάτα, ορατόριο), αλλά και το ρεπερτόριο όπερας από την προκλασική περίοδο έως και τη σύγχρονη εποχή. Ως κορωνίδες μεταξύ των θαυμάσιων επιτευγμάτων τους ξεχωρίζουν οι ηχογραφήσεις της *9ης Συμφωνίας* του Beethoven, το *Stabat Mater* του Poulenc, η *Messa da Requiem* του Verdi, το *Stabat Mater* του Rossini, *Η Συμφωνία των Ψαλμών* (*Symphony of Psalms*) και *Οι Γάμοι* (*Les Noces*) του Stravinsky, το *Ορατόριο του Βασιλιά Δαβίδ* (*Le Roi David*) του Honneger, το *Requiem* του Mozart και άλλα.

Για περισσότερα από 40 χρόνια η Χορωδία και ο Διευθυντής Mikhail Milkov, έχουν συνδυάσει την πορεία τους με ευτυχή

και δημιουργικό τρόπο. Υπό τη γεμάτη δεξιοτεχνία και εμπειρία καθοδήγηση του τελευταίου, η Χορωδία έπαιξε επί πολλά χρόνια τον πλέον σημαντικό ρόλο ανοίγοντας νέους δρόμους στη σύγχρονη χορωδιακή τέχνη. Κατά τη διάρκεια της μακράς αυτής περιόδου, η Χορωδία έδωσε ζωή σε πολυάριθμες νέες βουλγαρικές συνθέσεις καθώς και σε αξιόλογα έργα της παγκόσμιας χορωδιακής βιβλιοθήκης.

Μετά το 1994 οι Διευθυντές Χορωδίας -Andre Andreev, Nikolai Lipov, Rumen Raychev, αλλά και ο σημερινός Κύριος Διευθυντής Metodi Matakiev- εργάστηκαν με τη Μικτή Χορωδία της Εθνικής Ραδιοφωνίας της Βουλγαρίας.

Η Χορωδία πραγματοποίησε με επιτυχία περιοδείες σε χώρες όπως η Γαλλία, η Γερμανία, η Αγγλία, η Ιταλία, η Ελβετία, η Ισπανία, η Ιαπωνία, το Ισραήλ, η Ελλάδα, η Γιουγκοσλαβία. Διάσημοι Διευθυντές Χορωδίας όπως οι George Prêtre, Herbert von Karajan, Perre Dervot, Claudio Abbado, Maurizio Arena και άλλοι, έχουν προσκαλέσει τους τραγουδιστές της Βουλγαρικής Χορωδίας να υλοποιήσουν σημαντικά και φιλόδοξα σχέδια και να συμμετάσχουν σε συμπαραγωγές όπερας σε Λυόν, Λιμόζ, Αβινιόν, Βεζανς, Νιμ, Οράνζ και άλλες πόλεις.

Τον Ιανουάριο του 2001 η Χορωδία πραγματοποίησε μια ιδιαίτερα επιτυχημένη περιοδεία στη Γερμανία μετά από πρόσκληση του Διευθυντή Ορχήστρας Justus Frantz, καρπός της οποίας ήταν η ηχογράφιση της συναυλίας με τα έργα *Fantasie Op. 80* του Beethoven και *9η Συμφωνία* του Beethoven. Τον Ιούνιο του 2001 συνεργάστηκε με την Chor der Bamberger Symphoniker σε περιοδεία της στη Γερμανία. Τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου η Χορωδία πραγματοποίησε περιοδεία σε Γερμανία και Γαλλία με την παραγωγή της Όπερας *Aida* του Giuseppe Verdi.

Την 21η Ιουνίου του 2002 (Παγκόσμια Ημέρα της Μουσικής) η Χορωδία εμφανίστηκε στη Θεσσαλονίκη μετά από πρόσκληση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, ερμηνεύοντας τα *Carmina Burana* του Carl Orff, υπό τη διεύθυνση του Luciano di Martino.

Τον Ιανουάριο του 2003 η Χορωδία συμμετείχε στο Φεστιβάλ των «Ευρωπαϊκών» στις Βρυξέλλες, σε ένα αφιέρωμα στις ημέρες Βουλγαρικού Πολιτισμού. Τον Απρίλιο του 2003 έλαβε μέρος στο Διεθνές Μουσικό Φεστιβάλ της Άγκυρας μετά από πρόσκληση της Συμφωνικής Ορχή-

στρας Bilkent, ερμηνεύοντας το *Ein Deutsches Requiem*, *op. 45* του Brahms.

Η Χορωδία της Εθνικής Ραδιοφωνίας της Βουλγαρίας συνδυάζει με επιτυχία τις συναυλιακές δραστηριότητες με τον πρωταρχικό της στόχο, τις ηχογραφήσεις για το Ίδρυμα του Εθνικού Ραδιοφώνου της Βουλγαρίας. Πρόσφατα συμπεριέλαβε στο ρεπερτόριό της τη σλαβονική εκκλησιαστική μουσική και μέρος των ηχογραφήσεων αυτών έχει κυκλοφορήσει σε CD.

Πέρα από τις πολυάριθμες ηχογραφήσεις στο Εθνικό Ραδιόφωνο της Βουλγαρίας, η Χορωδία έχει προσκληθεί να συμμετάσχει σε ηχογραφήσεις των εταιρειών Diamond, Decca, His Masters' Voice, του Ραδιοφώνου της Βαυαρίας και άλλων. Συνεργάζεται στενά με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Εθνικού Ραδιοφώνου της Βουλγαρίας (έχουν ηχογραφήσει μαζί πολυάριθμα έργα ορατορίου). Διευθυντής της είναι ο Rumen Raychev, ενώ Κύριος Διευθυντής της είναι ο Metodi Matakiev.

Τα καλλιτεχνικά σχέδια της Μικτής Χορωδίας του Εθνικού Ραδιοφώνου της Βουλγαρίας της επιτρέπουν να αναλαμβάνει και να πραγματοποιεί ηχογραφήσεις καθώς και συναυλιακές περιοδείες.

ΜΑΙΡΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Η Μαίρη Κωνσταντινίδου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και είναι απόφοιτος του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης (των τάξεων πιάνου της κ. Καθαϊτζή και ανώτερων θεωρητικών του κ. Μιμίκου). Σπούδασε διεύθυνση με τους κ.κ. Αγραφιώτη, Erdei, και Timer στην Ελλάδα, Ουγγαρία και Αγγλία αντίστοιχα.

Συνεργάστηκε με τη Λυρική Σκηνή Αθηνών, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική και τη Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών. Εκπροσώπησε το Δήμο Θεσσαλονίκης στη Β' Biennale Νέων Καλλιτεχνών στη Βαρκελώνη και έχει ηχογραφήσει στην ΕΡΤ3 και στο Γ' Πρόγραμμα. Έχει εμφανιστεί στην Αμερική και τον Καναδά και σε συναυλίες Μουσικής Δωματίου. Διύθυνε στη Βουδαπέστη τη «Χορωδία Νέων Ευρώπης», στην Πράγα τη

«Silesian Χορωδία», τη «Χορωδία Ραδιοφωνίας» της Στουτγάρδης και τη «Χορωδία του Ινστιτούτου Kodály». Προσκεκλημένη από την Πολιτιστική Πρωτεύουσα «Στοκχόλμη '98», διύθυνε τη «Χορωδία της Ραδιοφωνίας της Στοκχόλμης» και τη «Χορωδία της Ουψάλης». Το 1995 κατέκτησε τη β' θέση στο «Διεθνή Διαγωνισμό Νέων Μαέστρων Χορωδίας» στην Πράγα.

Διευθύνει τη «Χορωδία Θεσσαλονίκης» από την ίδρυσή της, με την οποία κατέκτησε ένα χρυσό, δύο αργυρά και τρία χάλκινα μετάλλια και εμφανίστηκε σε Φεστιβάλ της Ελλάδας και του εξωτερικού. Διευθύνει επίσης τις Χορωδίες «Νέου Ωδείου», «Θερμαϊκός», «Αποφοίτων ΑΝΑΤΟΛΙΑ» και «Μουσικού Κολλεγίου», ενώ από το καλοκαίρι του 2004 θα διδάσκει και θα διευθύνει τη «Χορωδία Ακαδημίας της Πράγας».

ΧΟΡΩΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η «Χορωδία Θεσσαλονίκης» ιδρύθηκε το 1987 και αποτελείται από σπουδαστές και αποφοίτους ανώτερων και ανώτατων Μουσικών Σχολών. Στο ευρύτατο ρεπερτόριό της περιλαμβάνονται έργα αναγέννησης, κλασικής και ρομαντικής περιόδου, ορατόρια, όπερες, musicals, έργα σύγχρονων Ελλήνων και ξένων συνθετών, καθώς και πρώτες εκτελέσεις έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Έχει κατ' επανάληψη εμφανιστεί στα «Δημήτρια», στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και Αθηνών, στο Ηρώδειο, στη Λυρική Σκηνή Αθηνών, στις «Διεθνείς Μουσικές Ημέρες», στο «Ελληνικό Φεστιβάλ» και σε Φεστιβάλ άλλων πόλεων της Ελλάδας. Έχει συνεργαστεί με ελληνικές και ξένες Κρατικές Ορχήστρες σε όπερες και ορατόρια. Έχει εμφανιστεί στη Βιέννη, την Πράγα, το Λονδίνο, τη Ρώμη, την Αγία Πετρούπολη, καθώς και σε πόλεις της Ισπανίας, Ουγγαρίας, Ουαλίας, Φιλανδίας και Τουρκίας και έχει τιμηθεί με χρυσό, αργυρό και χάλκινο μετάλλιο στους Διεθνείς Διαγωνισμούς Αθηνών, Λανγκόλεν και Ρώμης αντίστοιχα. Συμμετείχε σε πολλή από τις επίσημες εκδηλώσεις του Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας «Θεσσαλονίκη '97» με έργα ρεπερτορίου και έργα σε πρώτη εκτέλεση των Αδάμη, Αστρινίδη, Μπαλιτά, Σαμαρά, Καλομοίρη, καθώς και στην τελετή λήξης. Πήρε μέρος στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα «Πράγα 2000» με έργα Τσέχων συνθετών, παρουσία του Petr Eben.

Από το 1993 συμπράττει με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, ενώ έχει επίσης συμπράξει με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και τις Συμφωνικές Ορχήστρες Πράγας, Σόφιας, Καίμνιτς, Βεσφαλίας, Ρουμανίας, Ουαλίας και Άγκυρας. Συνεργάστηκε με το Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, την Όπερα Θεσσαλονίκης, το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ Βέροιας, το Μουσείο Βυζαντινών Οργάνων, το Υπουργείο Πολιτισμού, το Δήμο Θεσσαλονίκης, το Δήμο Αθηνών, καθώς και με τους καλλιτέχνες Μ. Θεοδωράκη, Γ. Μαρκόπουλο, Γ. Καζαντζή, G. Bregovic και Z. Praisner.

Το καλοκαίρι του 2001 εμφανίστηκε στο Ηρώδειο συμμετέχοντας στην όπερα *Κωνσταντίνος Παλαιολόγος* του Μ. Καλομοίρη στα πλαίσια του «Ελληνικού Φεστιβάλ», καθώς και στο Αρχαίο Θέατρο της Εφέσου ερμηνεύοντας τη *Συμφωνία της Λεβεντιάς* του ίδιου συνθέτη. Το Σεπτέμβριο του 2001 έλαβε μέρος στην εναρκτήρια συναυλία των «Δημητρίων» με την *8η Συμφωνία* του Mahler, το Σεπτέμβριο του 2002 με την *9η Συμφωνία* του Beethoven και το Σεπτέμβριο του 2003 με τις *Τέσσερις Εποχές (Die Jahreszeiten)* του Haydn, ενώ συμμετείχε στις παραγωγές του Ο.Μ.Μ.Θ. *Rigoletto*, *Μόμο*, *Madama Butterfly*, και *Cavalleria rusticana*. Τη Χορωδία από την ίδρυσή της διευθύνει η Μαίρη Κωνσταντινίδου.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ)

Πρόεδρος	Κωνσταντίνος Γιακουμής
Αντιπρόεδρος	Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου
Μέλη	Κωνσταντίνος Ζέρβας Μαρία Τούρτα Ιφιγένεια Παραστατίδου

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ
Μίκης Μιχαηλίδης

ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ
Κάρολος Τρικοηίδης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Κ.Ο.Θ

Πρόεδρος	Θεόδωρος Αντωνίου
Αντιπρόεδρος	Helga Evelin Voigtmann
Μέλη	Σίμος Παπάνας Πέτρος Σουσάμογλου Κωνσταντίνος Πατσαλίδης

**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος	Αλέξανδρος Μπακατσέλος
Αντιπρόεδρος	Γεώργιος Πενέλης
Γενικός Γραμματέας	Στέλιος Νέστωρ
Ταμίας	Παναγιώτης Μάμαλης
Μέλη	Ακκάς Γεώργιος
	Αναστασιάδου-Πασσιά Ελένη
	Λαμπράκης Χρήστος
	Μακρίδου Καλλιόπη
	Πάντου Άννα
	Πυλαρινός Κωνσταντίνος

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»**

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος	Κωνσταντίνος Πυλαρινός
Αντιπρόεδρος	Γεώργιος Ακκάς
Γενικός Γραμματέας	Καίτη Δαραβίγκα
Ταμίας	Θωμάς Τρικούκης
Μέλη	Αθανασιάδου Άσπα
	Βαλαλά Τερέζα
	Κωνσταντινίδης Παντελής
	Λαμπράκης Χρήστος
	Μπακατσέλος Αλέξανδρος
	Νέστωρ Στέλιος
	Παντερμαλής Δημήτριος

Γενική Διεύθυνση	Γεώργιος Παρισάκης
Καλλιτεχνική Διεύθυνση	Νίκος Αθηναίος
Οικονομική - Διοικητική Διεύθυνση	Μηλίτσα Χασάπη
Τεχνική Διεύθυνση	Απόστολος Ανδριάς

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Σύλλογος Φίλων Μουσικής Αθηνών

Αθηναϊκή Ζυθοποιία *(επί Προεδρίας Μηνά Τάνε)*

Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος *(επί Διοικήσεως Θεοδώρου Καρατζά)*

Ακτή Μυρίνας

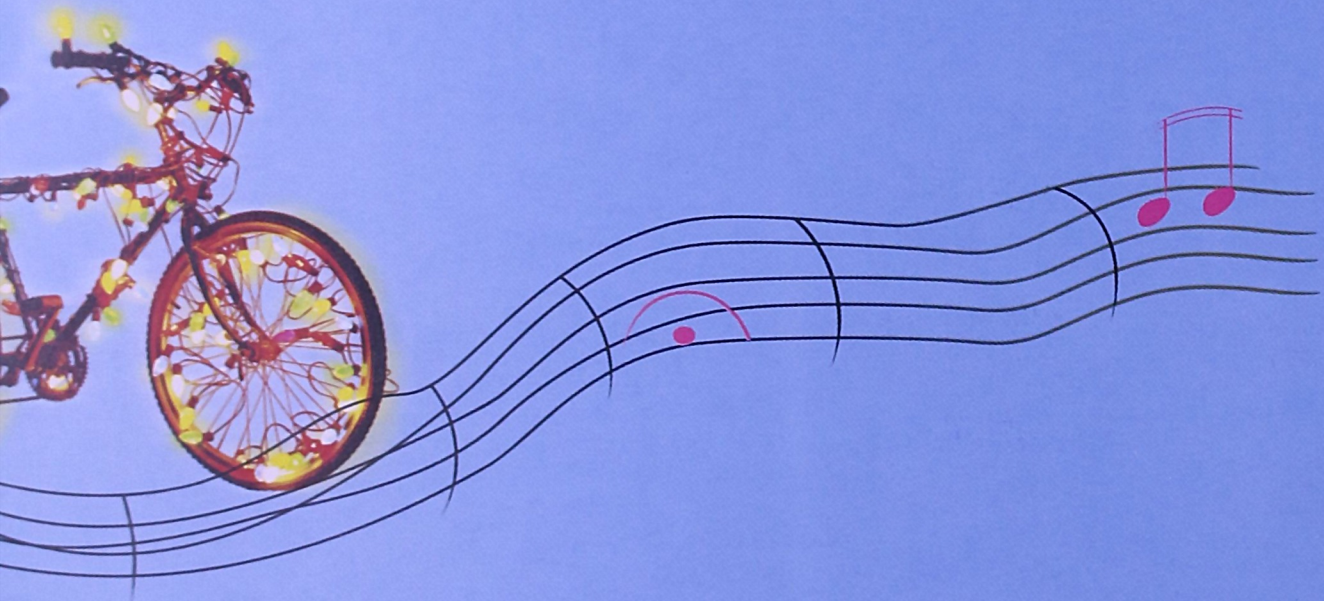
Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος *(επί Προεδρίας Ιωάννη Στουρνάρα)*

ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Μαργαρίτα Γελβάρη

ΔΩΡΗΤΕΣ

Σάκης & Μαργαρίτα Αθανασιάδη

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2004

ΣΑΒΒΑΤΟ	10	Σειρά: Χορός στο Μέγαρο Gala χορού: Vladimir Malakhov
ΚΥΡΙΑΚΗ	11	Σειρά: Χορός στο Μέγαρο Gala χορού: Vladimir Malakhov
ΚΥΡΙΑΚΗ	18	Κυριακάτικο Μουσικό Πρωινό «Από το Baroque στην Tzaz»
ΔΕΥΤΕΡΑ	19	«Από το Baroque στην Tzaz»*
ΤΡΙΤΗ	20	«Από το Baroque στην Tzaz»*
ΤΕΤΑΡΤΗ	28	Σειρά: Καλλιτέχνες της Θεσσαλονίκης Δόμνα Ευνουχίδου, ρεσιτάλ πιάνου
ΣΑΒΒΑΤΟ	31	Σειρά: Μουσικές Παραδόσεις της Μεσογείου Εν Χορδαίς, Τούρκοι, Πέρσες, Λιβανέζοι & Έλληνες δεξιοτέχνες

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2004

ΣΑΒΒΑΤΟ	7	Σειρά: Το Ελληνικό Τραγούδι Ν. Κηπουργός: Κηποθέατρο
ΚΥΡΙΑΚΗ	8	Σειρά: Το Ελληνικό Τραγούδι Ν. Κηπουργός: Κηποθέατρο
ΚΥΡΙΑΚΗ	15	Κυριακάτικο Μουσικό Πρωινό Μουσικό Κουκλοθέατρο: «Το Μαγικό Δαχτυλίδι»
ΔΕΥΤΕΡΑ	16	Μουσικό Κουκλοθέατρο: «Το Μαγικό Δαχτυλίδι»*
ΤΡΙΤΗ	17	Μουσικό Κουκλοθέατρο: «Το Μαγικό Δαχτυλίδι»*
ΤΕΤΑΡΤΗ	18	Μουσικό Κουκλοθέατρο: «Το Μαγικό Δαχτυλίδι»*
ΠΕΜΠΤΗ	19	Μουσικό Κουκλοθέατρο: «Το Μαγικό Δαχτυλίδι»*
ΤΕΤΑΡΤΗ	25	2 ^ο Διεθνές Φεστιβάλ πιάνου Christian Zacharias & Marie Louise Hinrichs
ΠΕΜΠΤΗ	26	2 ^ο Διεθνές Φεστιβάλ πιάνου Piandaemonium
ΚΥΡΙΑΚΗ	29	2 ^ο Διεθνές Φεστιβάλ πιάνου Katia & Marielle Labeque

* Σχολικές παραστάσεις

ΕΚΔΟΣΗ Ο.Μ.Μ.Θ.

Τμήμα Προβολής, Πωλήσεων και Δημοσίων Σχέσεων

Κείμενα: Σόλων Μιχαηλίδης (από το αρχείο της Κ.Ο.Θ.)
Μαρία Μπελίδου (από το αρχείο του Ο.Μ.Μ.Θ.)

Διόρθωση Κειμένων: Δήμητρα Αθανασάτου

Σχεδιασμός Έντυπου Υλικού: CAT Advertising

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: ΣΧΗΜΑ & ΧΡΩΜΑ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΤΟΥΣ

ALPHA BANK